

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

CXLIV. De præcendentia Canonorum Regularium Lateranen. in
processionibus &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

S. Augustini, quod cum Fratres ejusdem Provinciae a Definitorio Generali dicti Ordinis in Civitate Perusina, die 3. Novembris anni proxime praeteriti congregato Praesentaturas de gratia in Provincia praefata annullari, illas vero de pulpito, seu pro Concionatoribus ad quatuordecim in totum, quatuor scilicet pro Aragonia, ac totidem pro Cathalonia, ac duas pro Insulis Balearibus augeri petissent, & ab eodem Definitorio decreta, & Constitutiones ipsius Ordinis part. 3. Cap. 25. in notis servanda fore sancitum fuerit, subinde vero dilectus filius Fulgentius Bellelli Prior Generalis Ordinis praefati ita servari mandaverit, & alias prout plenius continetur in Decreto ab eodem Fulgentio Priore Generali desuper edito tenoris qui sequitur videlicet:

Decretum
praedicti Prioris
Generalis
Ordinis.

§. 2. Fr. Fulgentius Bellelli Buccinensis Sacrae Theologiae Magister totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Patris nostri Augustini Prior Generalis. - In Definitorio Generali Perusinae congregato die 3. Novembris anni currentis 1726. inter alios supplices libellos ibi propositos, quidam propositus fuit a Patribus Provinciae Aragoniae expostulantibus praxim Constitutionem Ordinis; qua parte decernunt Praesentaturam omnem ex Gratia annullari oportere, petieruntque eisdem, Praesentaturas pro Concionatoribus usque ad numerum decimum quartum esse augendas: ea lege, ut sint quatuor pro Aragonia, quatuor pro Valentia, quatuor pro Cathalonia, & pro Insulis Balearibus duae. Et sancitum fuit, Decreta, & Constitutiones Ordinis (3. part. cap. 25. in notis) omnino servari oportere: Nosque propterea ita servari volumus, atque mandamus. Datum in Conventu nostro Sancti Patris Augustini, Perusinae 5. Novembris 1726. - Fr. Fulgentius Bellelli Generalis Magister - Fr. Angelus Guillelmus Arcegianni Roccenensis Ordinis Secretarius. Loco + Signilli.

Preces Prioris
Provinciae
Aragoniae.

§. 3. Ipse Thomas Prior Provincialis Decretum hujusmodi pro firmiori ejus subsistentia, & exactiori observantia, Apostolicae Confirmationis nostrae patrocinio communiti, ac insuper, ne divinus in d. Provincia cultus diminuatur, illiusque Conventus Fratrum exemptionum multitudine graventur, quod deinceps nullus ejusdem Provinciae Professor titulo, & exemptione Exprioris Provincialis frui possit, qui Prior Provincialis Provinciae praedictae revera non fuerit, per nos statui plurimum desideret, quandoquidem ex concessione ejusmodi exemptionum multa Provinciae, & Conventibus praefatis detrimenta antehac exoriri consueverint; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmatio
relati Decreti.

§. 4. Nos igitur dictum Thomam Priorem Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, praesertim Decretum a memorato Fulgentio Priore Generali, sicut praemittitur, editum, cum omnibus, & singulis in eo contentis Auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & sanamus. Praeterea, quod nemo ex Professoribus supraevidentiae Provinciae deinceps titulo, & exemptione Exprioris Provincialis ejusdem Provinciae frui, gaudere, aut potiri possit, qui Prior Provincialis actualis non fuerit, auctoritate, & tenore praefatis statuimus, & ordinamus.

§. 5. Decernentes easdem praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarias, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit praefatorum Ordinis, & Provinciae etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Confirmatur Constitutio Pii V. super praecedentia Canonorum Regularium Congregationis Lateranensis Ordinis Sancti Augustini in processionibus, & aliis actibus publicis, & privatis.

CXLIV.

Laudata Constit. Pii V. hic inserta, edita fuit 1570. Decem. 23. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 21. Junii
1727. Ann. 4.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiae regimini meritis licet imparibus divina dispositione praesidentes, ea, quae ex circumspicua Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum providentia ad insignium Congregationum Regularium antiquitatis, aliaque multiplici laude in Ecclesia Dei fulgentium favorem non minus prudenter, quam liberaliter emanasse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri praesidio, cum id a nobis petitur libenter constabilimus.

Exordium.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Pius PP. V. Praedecessor noster Canonicos Regulares Congregationis Lateranen. Ordinis S. Augustini ubicumque locorum existentes in processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis statim Clerum Seculare non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo praecedebant, dum vero praecedendo praecedebant, illum immediate sequi debere declaravit, & alias prout uberius continetur in ejusdem Pii Praedecessoris literis desuper sub plumbo expeditis, tenoris, qui sequitur videlicet.

Canonicis
praefatis
praecedentia
statim post
Clerum
Secularem
a Pio V.
concessa
fuit.

§. 2. Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cum ex Ordinum universitate, qui in Dei Ecclesia reperuntur, illa castrorum aciei comparetur, illius autem Gubernium Rom. Pontif. Beati Petri vero successori sit demandatum, mirum nemini videri debet, si illae cura sibi divinitus commissae invigilans, cohibet, quod suum est, benigne concedendo, & quae clara etiam sui ipsorum natura sunt, ne in recidivae contentiois scrupulum relabantur, opportuna declarationis, ac novae concessionis remedio consolidat, ut quibusvis

Constitutio
praed. Pii V.

sublatis

Concessio
supradictæ
præceden-
tiæ.

Clausula
amplissimæ.

sublatis obſtaculis quilibet pacis aménitate frui libere poſſit, ac ſcandalorum occaſio penitus tollatur. Cum itaque, ſicut accepimus dilecti filii univerſi Canonici Regulares Ordinis Sancti Auguſtini Congregationis Lateranenſis, qui ab Apoſtolicis originem traxerunt, quique ab eodem Sancto Auguſtino eorum Reformatore, iterum per reformationis viam Mundo geniti, merito prætereſcere poſſunt, ſe omnes alias perſonas Eccleſiaſticas tam Sæculares, quam Regulares in proceſſionibus, & aliis actibus publicis præcedere debere. Cum tamen non liceat membra a capite ſeparare, ſed tamen eis locum debitum aſſignare, ipſorumque indemnitati, ut ſine populi ſcandalo in publicum prodire exemploque potius cæteris Chriſtifiſidelibus eſſe poſſint conſulere volentes, ac omnium, & ſingularum litium quæ forſan ſuper præmiſſis exortæ ſint, aut exoriri quoquo modo poſſint ſtatuſ, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Colligantium præſentibus pro expreſſis habentes, Motu proprio, non ad dictorum Canonicorum, vel alicujus alterius pro eis ſuper hoc nobis oblata petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia noſtra, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnes, & ſingulos Canonicos prædictos, ubicumque locorum exiſtentes, quos deinceps proceſſionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, intereſſe contigerit, ſtatim ipſum Clerum Sæcularem non exemptum ſubſequi, dum ipſi ſubſequendo præcedunt, dum vero præcedendo præcedunt, illum immediate ſequi debere, auctoritate Apoſtolica per præſentes declaramus; ac inſuper in omnibus locis, in quibus talis viger conſuetudo, in proceſſionibus, ut dicti Clerici non exempti, præcipue quando Canonici alicujus Eccleſiæ Cathedralis, paramenta Eccleſiaſtica induunt, ut cultus divinus magis vigeat, ac ut Sanctiſſimum Corpus Chriſti, ſeu aliæ reliquiæ, quæ proceſſionaliter deferantur, decentius, & honorificentius aſſociantur, aut quando hoc ipſius Ordinarii Mandato continget, ipſi canonici ſimiliter, ac illi, Pluvialia, Planetas, Tunicellas, & alia paramenta ſuper eorum Clericalem habitum deferre, necnon pro Cruce aſſocianda quæcumque luminaria deferre, libere, & licite poſſint, ſtatuiſ, & ordinaviſ. Diſtrictius inhiſcentes quibuſvis locorum Ordinariis, etiamſi Patriarchali, Provinciali, Archiepiſcopali, aut alia dignitate præfulgeant ſub excommunicationis majoris, & indignationis noſtræ pœna, ne eoſdem Canonicos, ſeu aliquem eorum moleſtare, aut præmiſſa quovis modo declarare, vel interpretari audeant.

§. 3. Decernentes præſentes literas nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod locorum Ordinarii, aut alii forſan intereſſe habentes, vocari non fuerint, aut nullitate notari, imputari, invalidari, ad terminos Juris reduci, in Jus, vel controverſiam vocari, cauſamque, vel cauſas quare præmiſſa a nobis emanaverint, verificantium nullatenus teneri, nec ob id viribus carere, minusque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſtentionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, reſoſcitas, & plenarie reintegratas, etiam ſub data per ipſos Canonicos erigenda eſſe, ſicque ab omnibus cenſeri. Et ita per quocumque Judices, & Commiſſarios, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolicæ Auditoris, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & ipſoſmet Ordinarios, ſublata eis, & eorum quilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & deſiniri debere;

irritum quoque, & inane ſi ſecus ſuper hiſ a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa dilectis filiis dictæ Congregationis Proteſtori, ſeu ejus Vice-Proteſtori, & Cauſarum Curie Camere Apoſtolicæ generali Auditori, ac Vicario Ven. Fratris noſtri Epilcopi Lauden. in ſpiritualibus generali per Apoſtolicæ ſcripta motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Canonicorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficaciſ defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra eoſdem Canonicos, illorumque ſingulos, præmiſſis omnibus, & ſingulis vi præſentium, continentia, & tenore pacifice frui, & gaudere. Non permittentibus eos, ſeu eorum aliquem deſuper per quocumque indebite moleſtari, perturbari, & inquietari; Contradiſtores quolibet, & Rebelles, ac præmiſſis non parentes per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, necnon legitimis ſuper hiſ habendis ſervatis proceſſibus, illos cenſuras, & pœnas ipſas incurriſſe declarando, necnon eas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

§. 4. Non obſtan. felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri, etiam qua caveatur, ne quis extra Civitatem, vel Diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus, & illis ultra unam diætam a ſine ſuæ Diœceſis ad Judicium evocetur, ſeu ne Judices a Sede Apoſtolica deputati extra Civitatem, vel Diœceſim, in quibus deputati fuerint, contra quocumque procedere, aut alii, vel aliis vices ſuas committere præſument, ac de duabus diætis in Concilio generali edita, dummodo ultra tres diætis quis vigore præſentium ad Judicium non trahatur, ac aliis Apoſtolicis in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis ſpecialiter, vel generaliter, Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis Eccleſiis, Congregationibus, Capitulis, Collegiis, Monaſteriis, & aliis locis, eorumque Superioribus, & perſonis ſub quibuſvis tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, etiam derogatoriis derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus, etiam conſiſtorialiter conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia aliqua exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujusmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, eiſdem præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque; aut ſi aliquibus communiter, vel diſiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ declarationis, Statuti, ordinationis, inhibitionis, Decreti, mandati, & derogationis infringere. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno

Preces eo-
rundem Ca-
nonicorum
pro confir-
matione.

Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo, Decimo Kal. Jan. Pontificatus nostri anno Quinto.

§. 5. Cum autem sicut dilectus filius Alexander Maximilianus Kobosch Canonicus Regularis expresse professus, ac Præpositus Conventus omnium Sanctorum Civitatis Olomucen. ejusdem Congregationis Lateranen. nobis nuper exponi fecit, licet præfatæ Pii Prædecessoris literæ in plena ac viridi observantia reperiantur, nihilominus nonnulli Canonici Regulares Ordinis Præmonstraten. in eadem Civitate, vel Diocæsi Olomucen. consistentes sub obtentu, quod prædictæ literæ subinde auctoritate Apostolica confirmatæ non fuerint, ipsi Alexandro Maximiliano præcedentiam in processioneibus, & aliis actibus de facto præripere, ac disputare nitantur; Dicitur vero Alexander Maximilianus, eandem literas, quo firmius subsistant, ac remoto quocumque prætextu hujusmodi, serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiti summopere desideret.

§. 6. Nos speciale eidem Alexandro Maximiliano gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, præinsertas Pii Prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 7. Decernentes eadem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & desiniri debere; ac irritum, & inane, si fecus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Pii Prædecessoris literis concessa sunt non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Junii MDCCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CXLV.

Conceditur Fratribus Carmelitis Vicariæ Maranionis in Brasilia, a Generali Ordinis ad Magisterium in S. Theologia promotis, ut Lauream Doctoratus a Vicario Provinciali suscipere possint.

Similis facultas ab eodem Pontifice facta fuit Provinciali Provincia Aragonia Const. ed. 1725. Aug. 30. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 25. Junii
1727. Ann. 4.

Recensetur
haud diffini-
ta quibus-
dam aliis
ejusdem Or-
dinis Provin-
ciis.

§. 1. **E**Xponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Vicarius Provincialis aliique Fratres Vicariæ Maranionis in Brasilia Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod alias postquam fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædecessor

Bullarii Romani Contin. Pars VII.

Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 27. Augusti 1624. expeditas literas concesserat quondam Theodoro Statio tunc temporis Priori Generali ac professoribus Provinciarum Hispaniæ, & Lusitaniæ ejusdem Ordinis, ut ii, qui absolutis lecturis, & exercitationibus literariis per regularia ordinis hujusmodi Instituta requisitis, ac servatis, alias servandis per eundem Priorem Generalem in Sacra Theologia Magistrum juxta ejus facultates instituti, & creati fuissent, lauream Doctoratus in Collegio Sanctæ Teresiæ Salmaticen. memorati Ordinis ad formam in præfatis literis præscriptam suscipere possent, nec pro ea suscipienda aliquam approbatam studii Generalis Universitatem adire tenerentur: rec. mem. Innocentius PP. VIII. etiam Prædecessor Noster indulgit, quod omnes, & singuli dictæ Provinciæ Lusitaniæ professores quos pro tempore existens Prior Generalis Ordinis hujusmodi in eadem Sacra Theologia Magistros instituisset, & creasset, præfatam Lauream Doctoratus, prævio rigoroso examine coram Priore Generali dictæ Provinciæ Lusitaniæ, & quatuor in ipsa Sacra Theologia Magistris, five coram Rectore Collegii Colimbrin. Ordinis prædicti, ac illius Regentibus, & Magistris sumere valerent, ac subinde simile quoque Indultum Fratribus Provinciarum Bahien. & Fluminis Januarii itidem in Brasilia dicti Ordinis concessit, & alias prout in binis ipsius Innocentii desuper in pari, etiam forma Brevis editis, ac supradictis Urbani Prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio sub-
jungebat, primum ex memoratis Indultis favore Professorum Provinciæ Lusitaniæ emanaverit, eo, quod enarrata concessio a memorato Urbano VIII. Prædecessore eis facta fuisset tempore, quo Rex Hispaniarum etiam Lusitaniam possidebat, sicque Religiosis tum Hispanis, tum Lusitanis præfatum Collegium Salmaticen. pro assequenda Laurea Doctorali præfata facile adire licebat; At separatis postmodum dominis, idem Indultum sine ullo effectu, ac utilitate remanserit respectu Lusitanorum, quibus propter immutatum rerum statum non amplius ad dictum Collegium libere accedere permittum fuit; Et alterum indultum hujusmodi professoribus prædictarum Provinciarum Bahien., & Fluminis Januarii propter nimiam earum ab Europa distantiam concessum fuerit; dicta vero Vicaria Maranionis, utpote in remotissima parte vastæ Regionis ipsius Brasiliæ sita, longius, quam prædictæ Provinciæ Bahien., & Fluminis Januarii ab eadem Europa distet, nec regiæ Naves, quibus ejusdem Vicariæ Religiosi in Lusitaniam transfretare valeat, eo unquam appellant; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinatis, quod omnes, & singuli fratres expresse professi dictæ Vicariæ Maranionis, quos dilectus Filius Modernus, seu pro tempore existens Prior Generalis Ordinis prædicti in eadem Sacra Theologia Magistros, servatis pariter servandis, instituerit, & creaverit, Lauream Doctoratus, prævis rigoroso examine coram Vicario Provinciali dictæ Vicariæ, & quatuor in Sacra

Causæ præ-
sentis Consti-
tutionis, &
Preces Fra-
trum præ-
dict. Vicariæ.

Concessio
prælaudati
Indulti.